

Cena numeru 3 centy
 3 kserowki w tygodniu, w Policji i na poczcie
PRENUMERATA
 miesięczna w Krakowie 3 zł
 i dostawa do domu K 1.50
 na prowincję
 z przesyłką pocztową K 1.50
 Pieniądza za gwaranta
 nie 1.50, to 2 zł 10 c.
 Pożyczki i inne sprawy
 załatwiane w osobnym
 oddziale w biurze i w
 wszystkich kwaterach.

NOWINY

DZIENNIK Powszechny

OGŁOSZENIA
 do wiersza petiti 16 h., za
 każdy następny raz po
 12 h.; drobne ogłoszenia po
 4 k. od wiersza (minimum
 20 h.); Nadpisanie na wiersz
 petiti 50 h. Spółki na każdej
 stronie po kupon 6.— Za-
 łącznik K 20.— za treść,
 ogłoszenia przyjęte tylko.
 Biuro dziennikowe i ogłoszeń
 Mariana Hucpryca
 Kraków, Jagiellońska 7.
 Administracja „NOWINY”
 ul. św. Gertrudy 10 wstawa od
 godz. 8 rano do 8 wieczorem.

Redakcja i Adm.

Kraków, ul. św. Gertrudy 10. Telef. 340.

„Nowiny” wychodzą o godz. 11, popoł. codziennie z wyjątkiem świąt.

Tragedya w pociągu.

(Opis wewnątrz numeru).

rodowych, wzięcie tych hasel niejako w arę-
 dę i odmawianie sobie wzajemnie patryotyz-
 mu, wzajemne okamywanie się i podstawia-
 nie nogi, walka zatruta bronią oszczerstwa,
 — stworzyła *milicję*, w której najlepiej się
 czują jednostki zdeprawowane, szalbierza po-
 lityczni, frymarczycy smunieniem, majątkiem i
 przyszłością narodu. A jednostki te najsil-
 niej wpływ wywierają na sprawy publi-
 czne. Myśl łączenia się w organizację o wspólnym
 kierunku idei politycznej spotyka się
 ze strony tych przekupniów politycznych z
 walką jawną i ukrytą, zależnie od znaczenia
 lub stanowiska takiego „statysty”.
 Aby bardo to mogło istnieć spokojnie,
 „statysty” nasi napyją społeczeństwo i ze
 snu każą mu stawać tylko w razie potrzeby
 do urny. „Statysty” robią wybory, robią je
 tak dobrze, że się u nas w czasie pokójki
 zapomina o wyborach-ohywałach. Za-
 pominają o nich nawet nasi posłowie, którzy
 tak niechętnie zdają sprawę o swoich czyn-
 nościach poselskich. Tak z braku piętki za-
 horcy, drzemie życie polityczne gałęzijski
 Polaka. Zamiast tego demonstruje chętnie i
 kiwa palcem w bucie — a co spokojniejszy
 uważa każde zbliżenie się do warstw szero-
 kich za objaw demagogii. Naród rozpięrają
 jak dawniej ambicje jednostek. Obróda nie-
 wolnika, działa odwrócić na duszę zbiorową
 — wzięcia całej wiolności dzieła bez-
 względny i bezsumienny moźność owia-
 dnięcia terenu i uprawiania polityki małos-
 kowej, bezideowej i dążącej do zaspokojenia
 własnej ambicji albo, co stokród gorzej —
 napychania sobie kieszeni kosztem społeczeń-
 stwa. Lekarstwem na te choroby są tylko —
 silne na szerokich masach oparte organiza-
 cje, które wzajemnie się kontrolując i uzu-
 pełniając, nadają życiu publicznemu kierunek
 najkorzystniejszy, uwzględniwszy harmo-
 nijnie dążności i interesy poszczegól-
 nych grup i warstw społeczeństwa.

Zwycięstwo Tafta

w konwencie republik w Chicago.
 Walka o feteł prezydenta Unii przyniosła
 na razie zwycięstwo Taftowi. Obradujący od
 kilku dni w Chicago konwent republikański
 zamianował Tafta olbrzymią większością kan-
 dydatem na prezydenta Unii, i drugiej i za-
 kłótej walce ze zwolennikami Roosevelta,
 którego szanse z każdym dniem się „arszały”.
 Roosevelt, jak wiadomo, nosił się z zami-
 erem wystąpienia ze swoimi zwolennikami
 z konwentu republikańskiego i zwołania parla-
 mentu kadłubowego. Nadzieje jednak, jakie
 Roosevelt od tego zamiaru przyszywał, za-
 wiodły go. Najwybitniejsi przywódcy jego
 partyi, jak gubernator Hadley i inni, postano-
 wili nie rzucić osocozy z partyi republikańskiej, lecz obalił nadzieje Roosevelta.
 (Tel. „Nouin”)

Chicago. Narodowy konwent republikański.

Niedomagania naszego życia publicznego.

Kraków, 24 czerwca.

Odmienne warunki bytu politycznego w
 trzech zaborach wywołały odmienne objawy,
 z których jednak o charakterze całego narodu
 pewne wysnuć można wnioski.

Królestwo Polskie najdziej z czę-
 ści polskich cieszyło się choćby tylko forma-
 mi istnienia odrębnego. Po kataklizmach
 wieku XIX. uśw polityczny społeczeństwa
 nie stracił na czułości. Pięść moskiewska
 przytłamiła tylko uzewnętrzenie tego, co
 społeczeństwo o swoim położeniu myśli i jak-
 kie żywi zamiary. Żną ta polityczna praca
 amysłowa społeczeństwa ani na chwile nie

ustaje. Dusza zbiorowa w Królestwie Kon-
 gresowem ani na chwile nie przestała być
 żywą. Przywódcy mają za sobą stroniactwa,
 silnie pociągają i młodzieńczo krewka, jak
 kolwiek (a może dlatego) często nierozważ-
 nie i za impulsem działające.

Wielko polska skupiła uwagę na kw-
 estyji posiadania ziemi. Społeczeństwo mimo to
 jednak mało okazuje zwrótości i występie-
 nie do walki, rozszczepione na zbyt wielką ilość
 grup, które nawet w obliczu wroga nie prze-
 stają się zwalczać zjadliwie.

Najgorzej z zaborze austriackim.
 Zada przeszowania, nadużywanie hasel na-

Fabryczny skład
Kufrów, Waliz, Toreb, Ne-
ceserów i Torebek damsk.

Rekawiczki skórkowe jedwabne i miane. **Woolki, Piędy**
 angielskie damskie do powozi i podróżne. **Kasety** z przybora-
 mi do paznoci. **Wszystkie towary po cenach bez konkuren-**
rencji poleca

ANASTAZY FRONCZ

711 KRAKÓW. UL. FLORYAŃSKA 17.

ki zamlanował Tafta kandydatem na prezydenta. Taft otrzymał 61 głosów, Roosevelt 107, La Follette 41, Cummins 17, Hughes 2. 344 delegatów wstrzymało się od

głosowania.

Wobec tego wyniku głosowania przyszły wybór Tafta nie ulega wątpliwości.

Cesarz Wilhelm II. i cesarz Mikołaj II. na wodach fińlandzkich.

(Od naszego korespondenta).

Wiedeń, 21 czerwca.

Daleko idący plan z dziedziny polityki międzynarodowej odsłania korespondent berliński w „Reichspost”. Według niego chodzi tutaj o odciążenie Rosji od Francji i Anglii, albo też przynajmniej o skłonienie Rosji do takiej taktyki politycznej, by się zachowywała zupełnie obojętnie na wypadek starcia między Niemcami i Austro-Węgrami z jednej strony i Francji i Anglii z drugiej strony. Cena i zapłać za tę neutralność Rosji ma być nacisk Niemiec na Turcję, by się zgodziła dobrownie na otwarcie Dardanelów dla przejazdu floty wojennej rosyjskiej. Zdaje się, że w tym celu posłano do Konstantynopola na zjazd niemieckiego barona Wangenbela, dawnego konsula generalnego niemieckiego w Warszawie, który jest słynny jako dyplomata ostrzejszego tonu i jako zwolennik używania groźby tam, gdzie próby nie pomagają.

Niedawno, pisze korespondent berliński „Reichspost”, mogliśmy domieść, że cała sytuacja europejska zmieniła się na niekorzyść Anglii skutkiem zbliżenia się Rosji do mocarstw środkowo-europejskich. To zbliżenie się Rosji do Niemiec i Austro-Węgier jest początkiem zupełnej zmiany stosunków. Wobec faktu, że hr. Berchtold pozostaje w ścisłych stosunkach z Peterburgiem, można było przewidzieć z góry, iż potrafi on sprostać nowej sytuacji tak samo, jak jej sprosta dyplomacja niemiecka. W każdym razie zrobiono już tutaj dobry początek. Dowodem tego jest wiadomość, że cesarz Wilhelm II. i cesarz Mikołaj II. spotkali się na wodach fińlandzkich. Będąc bądź bywaniem, głównym punktem ciężkości zwłazka międzynarodowych jest stosunek Rosji do trójprzymierza. — Jeżeli ten stosunek stanie się jeszcze lepszym, aniżeli jest, obecnie, jeżeli Rosja zachowa sięła neutralność wobec trójprzymierza, w takim razie, które posiadały na tyle śmiałości, ażeby wystąpić z orędziem w ręku przeciwko trójprzymierzu?

Wiadomość o spotkaniu bliskim dwóch cesarzy nadchodzi bezpośrednio po wizycie

obu królów bałkańskich w Wiedniu. Owo spotkanie obu cesarzy stoi w związku z wizytą obu królów. Te wizyty tworzący prolog jestcie większego zdarzenia politycznego. Spotkanie się obu cesarzy może być niebezpieczeństwem dla żadnego państwa, nawet dla Anglii, jeżeli nie zechce naruszać pokoju, by przeszkodzić uprawniedliwionemu wzrostowi innych państw i nie pokusi się o jakieś dla siebie korzyści. Cesarz Wilhelm i cesarz Mikołaj są monarchami, którzy chcą sobie utrzymania pokoju. Dowodzi tego wynik ich konferencji. Taką konferencją z wszelką pewnością tycząca się także Bliskiego Wschodu i bez wątpienia także kwestyi otwarcia Dardanelów.

Spotkanie cesarza Wilhelma II. i cesarza Mikołaja II. na wodach fińlandzkich odbędzie się około trzeciego lipca. Obydwo monarchów będą towarzyszyli ministrowie spraw zagranicznych. Także i kanclerz Rzeczypospolitej będzie się znajdował na pokładzie statku cesarskiego.

Całe położenie polityczne Europy w chwili obecnej — dojdziemy do siebie — należy rozważyć pod kątem widzenia rosnącej rywalizacji między Niemcami i Anglią, pod kątem widzenia zbliżającej się wojny między tymi państwami, ponieważ Anglia zdaje sobie coraz jaśniej sprawę z tego, że najdalej za lat kilka Niemcy wyrosną na bardzo groźną potęgę morską, która się pokusi o wyładowanie w Anglii. Jedynym środkiem zapobieżenia temu niebezpieczeństwu jest zniszczenie w porę floty wojennej niemieckiej. Anglia przygotowuje się energicznie do tej wojny. Cesarz Wilhelm II. chce Anglię odstraszyć, szuka sprzymierzeńców. Ale ponieważ nie udało mu się skłonić Francji, przeto teraz niśnie wypłynął na Rosję, by w chwili wybuchu wielkiej wojny zachowała się neutralnie i nie pospieszyła Francji z pomocą.

Zobaczyć może przedź niż świat przypuszcza, czy cesarzowi niemieckiemu owe plany się powiodły. Gdyby mu się powiodły, wówczas Europa nie będzie kozaćką, jak to zapowiadał Napoleon I. na wyspie Helgoland, lecz stanie się niemiecką.

Usta jej poczerzali zupełnie, twarz położyła, chora jęczała przy tem okrutnie. Za wezwaniem lekarza, który zarządził wyplukanie żołądka. W nieprzytomnym stanie nie nie rozpoznawała swoich dwóch córek! spędzila Kirchmannowa całą noc. O godzinie wpół do 3-iej nad ranem zakończyła życie.

Lekarze przypuszczają, że Kirchmannowa zmarła skutkiem zatrucia kokainą. W celu ustalenia przyczyny śmierci, zarządzone obdukcye zwłok. Przypuszczania lekarzy są prawdopodobnie uzasadnione, gdyż współlokator Kirchmannowej, niejaki Brecha opowiada, że Kirchmannowa była już przed 4 miesiącami o tego samego dentysty dr Rippera, który jej wyjął zęba przy pomocy znieczulenia kokaina. Kirchmannowa chorowała wówczas przez kilka tygodni, skarżąc się na straszne bóleci w żołądka. Ponieważ miałem o to pretenzję do dentysty — opowia-

dał p. Brecha — udało się do jego ambulatoryum. Tam dowiedziałem się, że operacye zęba dokonał technik bez porozumienia się z dr. Ripperem. Na moje żale, że Kirchmannowa zachorowała się, oświadczył technik, że choroba jej nie może stać w żadnym pryncyplowym związku z wyjęciem zęba. Obecnie, gdy ją zęby na nowo boleć zaczęły odrazułem jej i zakłinałem, by nie szła do dr. Rippera. Nieusłuchała mi, w tajemnicy przedmą poszła. W lipcu miałem jęchać razem na świeże powietrze, a teraz zamiast na wieś, muszę ją wieść do grobu — zakończył Brecha ze łzami w oczach.

Lekarze zarządził obdukcye zwłok. Według ich przypuszczeń, Kirchmannowa zmarła skutkiem zatrucia kokainą.

Tylko 200.000 koron majątku.

Samobójstwo milośnika sztuki.

Budapeszt, 23 czerwca.

Adwokat dr Bela Janoczy, znany w szerokiach kołach artystycznych milośnik sztuki odebrał sobie onegdaj życie wystrzałem z rewolwera wymierzonym w skroń. Przyczyna samobójstwa jest następująca: Dr Janoczy posiadał zbiory obrazów, oceniana na setki tysięcy koron a nawet — jak wtajemniczeni oświadcza — wartość ich przewyższała milion. Z powodu kilku nieudanych w ostatnich dniach spekulacyi musiał on część swych zbiorów sprzedać i przy tej sposobności dowiedział się, że wiele obrazów, za które zapłacił obryzmie senny, jako że oryginalny — były tylko falsyfikatami. Pod wpływem tej smutnej wiadomości popadł w rozpacz — a kiedy przytem dowiedział się od swego nauczelnika biura, że obecny stan jego majątku wynosi „tylko” 200.000 koron — uczuł wycieńszenie swynka i w dramgim pokoju całym strzałem położył kres swemu życiu.

Międzynarodowy kongres gluchońiemych.

W d. 1 i 2 sierpnia r. b. w sali Sorbony paryskiej, odbędzie się kongres międzynarodowy gluchońiemych. Składka członka kongresu wynosi 5 franków. Członkowie, placący wkładkę, korzystają z ulgi (50 proc.) przy kupnie biletu kolejowego we Francji, z terminem od 2. lipca do 10 sierpnia r. b. Wkładka winna być przesłana skarbnikowi, p. Leonowi Lejeune, 1, rue Eugenie a Saint Mandé (Seine) we Francji. Osoby z Polski mogą sobie wziąć udział w tym kongresie, rzeczą zawiadomić, w celu urządzenia wspólnej wycieczki, skarbnika Towarzystwa gluchońiemych, p. Józefa Rogowskiego, przy ul. Jankierskiej nr. 5 w Warszawie do d. 1-go lipca r. b.

Porządek dzienny na kongresie wyczerpie trzy części: wychowanie publiczne, życie społeczne i jurnalistyka.

Kongres ten różni się będzie od innych zebraniemi, że nie będzie z pewnością — hałaśliwym.

Tragedya w pociągu.

Jak już donosiłmy, w pociągu przybywającym z Leobersdorfu do Wiednia odebrał sobie życie wystrzałem z rewolwera słuchacz praw z Presburga Władysław bar. Kürthy, zastrzelony poprzednio hr. Alicyę Alberti d' Euno. Powodem morderstwa i samobójstwa była nieszczęśliwa miłość obojga, którym rodzice nie pozwalali na związek małżeński.

Wypłaca dziennie bez wypowiedzenia do kor. 5000; podatek rentowy opłaca Bank z własnych funduszy.

Właściciel kupuje i sprzedaje różne waluty bankowe, wstawia i odbiera przesyłki na znaczniejszych miejscowości oraz salwonia wszystkie transakcyje bankowe, jak najdogodniej.

81 Kantor Wymiany
Gólczyński urządzone od 9-10, popołudniu do 3-4.

BANK

Zaliczkowy i Kredytowy

[Königgrätzer]

Zależni odmił ustan. o Handl. Królów

Właśc. Kraków, ul. Włósna 3 Obok Banku Austr.-Węgier.

Rapital akcyjny koron 15.000.000.

Fundusze rezerwowe R. 2.500.000.

Stan wkladek koron 41.000.000.

Bank przyjmuje wkładki na oszczędności

z uczciwą za oprocentowaniem po

44 1/2 0/0

Gdy służba kolejowa weszła do wagonu, w którym się rozegrał ten krwawy dramat, bar. Kürthy już jeszcze leżał stracił już zupełnie przytomność. Hrabianka siedziała wtulona w kątek wagonu, trzymając w ręku srebrny krucyfiks. Rana postrzałowa na piersiach była śmiertelna. W chwili wykrycia zbrodni hrabianka już nie żyła. Ilustracja nasza sporządzona według pism wiedeńskich przedstawia tu chwilę, gdy służba kolejowa wchodzi do tajemniczego przedziału, w którym obokochańkowie postawili razem umręcz.

Z kraju.

Z Blafej. Pierwszy egzamin dojrzałości w seminarjum naucz. męskim T. S. L. odbył się d. 21 b. m. Zdający go pp.: Adamczyk J., Adamski Fr., Boluński K., Barłom J. (z odzn.), Holan H., Karas Fr., Karch J. (z odzn.), Kisza J., Kruszyński R., Kompaniowiec M., Krzempak L., Krzyżek P., Kwieciński M., Łanowska W. (z odznac.), Malicki T., Międzybrodzki K., Sadlik T. (z odznac.), Sapiński W., Stawowczyk J., Zajaczek S., Zolich Fr.

Egzaminowi przewodniczył r. Zaleski. **Z Jordanowa.** Miasteczko nasze ma mnóstwo braków, jest brodne, z nastaniem nocy panują ciemności episkopie, gdyż wszystkie latnie popasne: trotary są pełne dziur, a drogi pełne wyholi. W uliczkach dalszych od rynku brak fotelarów, a otóżba rynku są stopy drzewa, desek i części składowe stragów. Odrębnie dobrych, choć z strony zarządu miasta, a braku można bardzo łatwo i szybko usunąć!

Sąd zajmuje obszerny budynek, ale brak w nim poczekalni dla stron. Wycekująca na rozprawy partya gniotła się w korytarzach i w braku ławek siedzą na schodach. Adwokaci również nie mają kąta, gdzieby mogli spocząć. Wina wtem, że ubikacja w której mogłaby i powinna być poczekalnia dla stron obronco na prywatne mieszkanie, spodziewać się jednak należy, że nacz. sądu pan Piłkowsky zarządzi, by wspomniany pokój opróżniono i zamieniono na poczekalnię.

Z Liszka. Od dłuższego czasu wnoszona skarga do tutej. sądu i prokuratury na „sekretarza“ miejskiego p. Arbaszewskiego, który wyłożył pod różnymi pozorami pieniądze od interesantów, przyczem obchodził się z nimi ordynarnie. Marka przebrała się i „sekretarz“ stanął przed sądem, który skazał go za różne sprawy na 12 dni aresztu bez zamiany na grzywnę — mimo to p. A. aręduje dalej, co wywołuje powszechne zdziwienie.

Starosta powiatu liskiego p. Ball zostaje przesłany w drodze awansu z Liszka do Jasła.

Aresztowanie handlarza żywym towarem.

Tajemnicze damy. — W drodze do Krakowa. — Aresztowanie. — Sprzeżność zeznań „mażonków“.

Lwów, 23 czerwca.

Na dworc głównym we Lwowie zwrócił na siebie uwagę odbywającego tam służbę agents, dwie bardzo piękne, elegancko ubrane kobiety. Przybyły one pos. podług podług i wstąpi się do poczekalni III kł Agent zaczął się śledzić. Siedzieli one w poczekalni niecierpliwie się, jak gdyby „na pos. oczek.“ T. wstało to g. 6 w. W tym czasie wstąpi do poczekalni jakiś miłoś, również bardzo elegancki mężczyzna, uczynił nieznamy ruch w stronę kobiet i natychmiast wyszedł. Agenci to zauważyli. Tuż

przed odjeściem krakowskiego wieczernego pociągu, obie kobiety pojedynczo wysunęły się na peron i tu położyły się z owym mężczyzną. Wtedy dokonali policyja i aresztowania. Całą trójkę zaprowadzono do biura komisarza pol. który zaczął aresztowanych kolejno przesłuchiwać.

Ów pan elegancki zeznał, że nazywa się Josef Goldman, lat liczy 32, pochodzi z Rosy, jest ślusarzem, przebywał kolejno w Paryżu, ostatnio zaś w Odessie, gdzie ożenił się, obecnie zaś z żoną na stały pobyt jedzie do Argentyny. Co do drugiej kobiety, to zeznał, że jadąc również do Argentyny, przyłączyła się ona, do nich udając wprawdzie obcą podróżniczką. Przekona małżonka zeznała jednak co innego. Towarzyszka podróży Goldmanów zaś podała, że wyjechała z Kłowa i jest w drodze do rodziców, którzy mieszkają w Argentynie.

Same zeznania oczywiście nie zadowoliły policyji. Przeprowadziła ona u aresztowanych rewizję, która odnośnie do kobiet nie wydała żadnych rezultatów. Natomiast u Goldmana znaleziono bardzo kompromitujące go papiery, które stwierdzają, że uprawiał on istotnie handel żywym towarem i to handel międzynarodowy na wielką skalę. Między innymi największą jest kartka, napisana na żydowski, z treści której wynika, że Goldman u towarzyszącemu mu kobiecie, wziął do jednego z lupanarów w Buenos Aires. Z papierów tych nabrala również policyja przekonania, że Goldman nazywa się właściwie Goldstein, jego zaś rzekoma żona jest z domu Zarembianka. Co do drugiej z kobiet, Scheindl żyto — nic pewnego policyja nie zdołała się dowiedzieć.

Po śledztwie policyjnym aresztowanych odstawiono do więzienia śledczego sądu karnego.

Policyja jest przekonana, że mając w rękach Goldmana, zdoła wyłapać i innych członków międzynarodowej szajki, którzy na teren galicyjski i bukowicki się zapuszczają.

Teatr dla 10 miast prowincyon. Galicyi.

Lwów, 23 czerwca.

Staraniem i funduszami związanej świeżo we Lwowie spółki z ograniczoną poręką, która przystępuje do dzieła ze znacznym kapitałem, powstaje we wreszcie br. insytywca pożądana, a mająca znaczenie kulturalne: **stały teatr polski (dramat i komedya), przeznaczony dla dziesięciu większych miast prowincyon. Galicyi.** W porozumieniu z temi miastami przemysł teatru w miesiącu, uwzględniając przede wszystkim najpowsze szuki polskich autorów. Angażując artystów (tak jak teatr lwowski i krakowski) za całoroczny kontraktami, nowa scena rozporządzać będzie doborowym materiałem aktorskim, poddanyemu reżyserji Gabryeli Zapolskiej. Do stałej komisji artystycznej, czuwającej nad kierunkiem sceny, weszli: A. Krechowicki, J. Kasprowiec, Gabryela Zapolska, A. Zagórski, K. Maksużyński, St. Wasylewski i J. Pietrzycki, któremu powierzono dyrekcyję nowego teatru.

Co slychać w mieście?

Kraków, 24 czerwca.

Nowy król kurkowy.

Towarzystwo strzeleckie obchodziło w niedzielę doroczną uroczystość obwołania nowego króla. Tradycyjną tę uroczystość, poprzedzoną odbywającą dawnego króla w wie-

glę, niedzielę, zakończono strzelaniem do nowego kura. O godz. 6-taj wieczorem ostani szczałek kura stracił p. rejent Edmund Klemeńiewicz, którego też obwołano królem na rok obchady. Marszałkami, którzy przed królem oddali dwa najcenniejsze strzaly, zostali obwołani pp. Jan Kwiatkowski i Mieczysław Staszewski. Po ogłoszeniu króla i marszałków urządzony został pochód przez cały ogród wśród dźwięków orkiestry 56 pp. Pochód prowadził gospodarz strzelnicy p. Feuz, poprzedzony zastępem łuczników, halabardzistów, trębaczy i tarczowników z strajkami wesołych wzorów z XVI w. Za gospodarzem postępował chorągwi, niosąc małe chorągiewki, za nimi nowo obrany król, mając po bokach obu marszałków. — W ślad za nimi członkowie strzelnicy z prezesem r. J. K. Federowiczem i wiceprezesami dr Szarskim i dyr. Armolowiczem na czele. Malowniczy ten pochód obśledzisy ale je parku wśród szpalerów licznie zbrane, wyborowej publiczności, wszedł do sali, nekoralowanej na tę uroczystość wszystkimi danymi poprzednich królów, wśród których zwracał uwagę kurek srebrny, dar króla Zygmuntanga Augusta z insygniami towarzystwa. W sali ustawił się pochód przed tronem, na który wstąpił nowy obwołany król i tu wzniesiono mu na znak jego władzy królewskiej kurek złoty. Nowym marszałkom przypięto także kurki srebrne. Po krótkiej przemowie nowo obwołanego króla, rozszedł się towarzystwo po salach i ogrodzie, gdzie koncertowała orkiestra.

O g. 8 w. wydało towarzystwo bankiet na cześć nowego króla, w czasie którego pierwszy toast na cześć cesarza wniósł nowy król rejent Klemeńiewicz. R. Federowicz tostaował na cześć dawnego króla, r. Gorecki i nowo obranego. Szereg innych toastów zakończyły wniezione późną już nocą staropolskie „Kochajmy się“, dając hasło do zakończenia całej uroczystości.

Wianki w Krakowie.

Tęgoroczny obchód wianków, urządzony w sobotę przez krak. „Sokół“, zgromadził, jak to roku tysiączne tłumy publiczności, która mimo deszczu, jaki zaczął padać, tuż po godz. 6-taj wypełniła miejsca rezerwowane, a jeszcze szczerzej brzegi Wisły u podnóża Wawelu i od strony Dębski. Tradycyjny uroczystości wianków rozpoczęły wycięci skuligłów pojedynczych, podwójnych i czterowieściów i puszczanie wianków na wodę.

O zmroku zapłonęły za mostem dębickim światła, a wkrótce długi korowód oświetlonych lampami ludzi wypłynął na środek Wisły, wywołując okrzyki radości i zniecierpliwienie długich oczekiwających tłumów. Wśród dźwięków orkiestry 20 pp. przebywał korowód pod stołki Wawelu, a następnie ustawił się długim szeregiem wzdłuż brzegu dębickiego. W ślad za ludziami płynęły na wodę różnobarwne wianki i światliny, młynki i węże wodne. Rozpoczął się popis pyrotechnika z Pragi p. Hajki. Z pod mostu zwrzynieckiego od strony Dębski poczęły strzelać raz po raz ku górze rakiety i t. d.

Koło 10 g. oświetlono zamek wawelski, a równocześnie wśród pieśni połączonych chórów sokolich pod kier. prof. St. Buras wypłynął na środek rzeki łódź, na którym członkowie „Sokola“ utworzyli piękny żywy obraz wyobrażający allegoryę „Wawelu i Wisły“.

Do obchodu wianków dodać można dwie uwagi: po pierwsze, że publiczność zbyt długą (jak zresztą co roku) czekała musiała na rozpoczęcie, po drugie zszedł, że cho-

Wszystko jest znikome na tym świecie

do nabycia w drogueryi Linka ul. Stawkowska, Reifer i Weindling = ul. Grodzka, Drog. Hanak i Sp. ul. Szewska, Drog. ul. Karmelicka, Drog. Zepoch ul. Sienna, Reim i Sp. Rynek, Linia A-B. główny skład. Skład apteczny „Sanitas“ Kraków, ul. Długa 18.

a więc i Pani zgubi po użyciu kremu u Odaliskę a K 1 20 i mydła macierzanowego Bracha a 60 h. wagry, przyszcze, planki wątrobiane, rozmaite wtryski skórne czerwonoskóra nosa i rąk, uchroni skórę od pękania i zszorstkości, a dostanie pleć o śnieżnej białości i jedwabnej delikatności z tego powodu eraszę Panie nie próbujecie dłużej wami dęszliwosć

Zuchwałe włamanie do kasy podgórskiego urzędu pocztowego.

Dalsze szczegóły. — Sprawców było najmniej czterech. — Jak pracował włamywacz? — 12.455 kor. zabrawanych. — Brak jakichkolwiek śródków bezpieczeństwa w kasie. — Pościg. — Tajemnicza czwórka w restauracji. — Ślad prowadził do Katowic. — Aresztowania sprawców.

Podgórze, 23 czerwca.

Sprawa zuchwałego włamania do podgórskiego urzędu pocztowego przedstawia się według zabranych na miejscu informacji — następująco:

Przy spokojnej i cichej ul. Mickiewicza 1. 4. (naprzeciw gmachu gimnazjalnego) w domu krakowskiego kupca p. Bohera, mieści się od lat kilku podgórski urząd pocztowy. W grudniu zeszłego roku odnowił szkar państwa z właścicielem kontrakt najmu na dalsze 10-letnie za czynszem rocznym 7000 kor. Lokal kasy pocztowej mieści się na I piętrze i — co z naciskiem zaznaczyć należy — nie posiada zgoła żadnych urządzeń — z bezpieczeństwa przed gwałtownym wdarciem. Ściana oddzielająca pokój kasy od pokoju telegrafistów, — w której wchwył został otwór, ma grubość aż do 15 cm. Jestto ścianka zwykła, z cegły i wapna, a nie betonowa. Drzwi prowadzące z klatki schodowej do lokalu kasowego nie są żelazne. Są to zwykłe drzwi meszkaninowe, nie posiadające nawet zamka „wzrostliwskiego”. A szczytem lekkomyślności jest fakt, że kasa otworzona — przez starożytnego systemu Wiesego — nie miała żadnych, choćby najprymitywniejszych dzwonek bezpieczeństwa, któreby alarmowały w mieszkaniu stróża lub naczelnika w razie odświecenia kasy od ściany.

Włamywacze dobrane o tem wiedzieli, że toż są! — jak się to mówi — „na powieś kę”. Po g. 11 tej, gdy światła w domu pogasły, włamywacze zabrali się do dzieła. Wytrychłem otworzyli drzwi od schodów i drzwi do pokoju telegrafistów, poczem wylbili otwór w ścianie do pokoju kasowego. Otwór to nie duży, akurat taki, aby się mógł przezeń przedrzeć średnio szczerpki mężczyzna. Znalazłszy się w pokoju kasowym, musieli przedewszystkim odsunąć kase od muru i obrócić ją tylną ścianą na środek pokoju. Praca to ciężka, której zaledwo czterech wziętych może być poddać. Z tego szczególnego powodu, że rzemieślników było w lokalu co najwyżej czterech.

Włamywacze pracowali w pocie czoła, a musieli się spieszyć, gdyż świt nastaje już o godz. 3.30. Posługiwali się z nakończonymi narzędziami najnowszej konstrukcji.

Na miejscu czynną znaleziono doskonale centralne świry, dufa, spiczaste drążki składowe do podważania, śrube do rozcinania blachy (nie nożyce), latarki elektryczne oraz pasy i garty, którymi zamierzali się rabusie spuścić przez niezakratowane okna na ulicę, w razie, gdyby ich wewnątrz domu spłoszono. Wynika z tego, że na ulicy stali rozstawieni spólnicy, przy których czuwał nad bezpieczeństwem towarzyszy i którzy w razie wypadku natwierdliście. Plan włamania był doskonale obmyślony aż do najdrobniejszych szczegółów — wniosek, że włamywaczami byli ludzie inteligentni i sprytni.

W tylnej ścianie kasy włamywacze zrobili dwa duże otwory, przez które pieniądze zostały wyjęte. Kasa dzieli się na 3 kondygnacje, podzielone płytami. W dolnej i średniej kondygnacji (do których wywiercono otwory) mieściły się pieniądze metalowe. W górnej kondygnacji schowane były pie-

niądze papierowe, około 49.000 kor. Pieniądzy tych włamywacze nie tknęli, gdyż wówczas brakło im czasu do wywiercenia 3 otworów w tylnej ścianie. Przy śledztwie wyszło na jaw, że pieniądze to osalony po prostu ślepym trafem. Oto okazało się, że górna kondygnacja oddzielona była od średniej ruchomą płytą tak, że wystarczało tylko lekkie trągnięcie palcem tej płyty, a banknoty byłyby wszystkie wpadły do kondygnacji średniej, poczem już z łatwością bandyci mogli je wyjąć i zabrać. Bandyci stali nie próbować czy płyta tak jest ruchoma, a sądząc, że jest stałe przypocony — podobnie jak poprzednia — uchylali ją wiercenia trójczki dziury w tylną ścianę. Poza tem wzmienieli się do banku kasjera, gdzie na wierzchu leżała książka kasowa z ostatnią cyfrą zamknięcia kasowego, dokonanego poprzedniego wieczoru. Była to cyfra 61.330 kor. Bandyci zatem dokładnie znali stan kasy pocztowej.

Ogółem — jak szkontrum wykazało — zabrali bandyci w złocie i srebrze 12.455 kor. W kwocie tej było za 6000 K złota w sztukach 20 i 10 koronowych w 12 rulonach po 500 kor. a resztę w srebrze w rulonach po 100 kor. (w monetach 5 kor., 2 kor. i jednokoronowych). Monety niklową i brązową bandyci zostawili. Zapamiętali, że srebrna moneta w kwocie około 6.500 kor. waży trzydzięci kilogramów, a złoto za 6000 kor. waży przeszło kilogram.

Bandyci mieli zatem coś dzwigać. Istnieje przypuszczenie, że pieniądze zostały zapakowane do worka, a przy pakowaniu — w pospiechu — rozsypano się kilka rulonów po podłodze.

Bandyci pracowali cicho, równo i składowe. Mieszkańcy w sąsiednim mieszkaniu (dozielonym również cienką ścianką) odczytali wojskowy p. Kraut, nie słyszał nigdy nocy nocy, najmniejszych szmerów. Nad ranem około godziny 4-tej, gdy z podwórka przeszli dom zaczęły wyjeżdżać pierwsze wózki pocztowe na miasto, bandyci zabrali się do odwrótu. Poprzednio gruntownie się obmyli w pokoju telegrafistek (przy tej sposobności wykamił burko i skradł 39 koron). Bandyci wyszli główną bramą, poczem ślad z nimi zaginął.

Istnieje wersja, że bandyci na pobliższej stacji Podgórze—Bonarka wsięli do pociągu, odhodującego o godzinie 4.45 rano przy Skawince i Oświęcim do Katowic. W tym celu kierunku sklerowano główny pościg. Dzisiaj, w niedzielę rano, przysłała telegraficzna wiadomość z Katowic, że aresztowano tam pewnego podległego jednego mężczyzny, przy którym znaleziono około 3000 koron w srebrnych i złotych wotkach. Natychmiast wysłano do Katowic inspektora policyjnego p. Karcaz, wraz z woznym pocztowym Andrzejem Kirszchem, który już od dłuższego czasu raz ważył kręcącego się koło urzędu pocztaowego jakiegoś 35-letniego mężczyzny, którego fizjognomja doskonale sobie zapamiętał.

Po za tem śledztwo wykazało, że w piątek wieczorem siedział w restauracji p. Dutkiewicza przy moście podgórskim — w osobnym przedzielnym pokoju — towa-

rystwo, złożone z 3 mężczyzn i 2 kobiet. Powadzili oni tajemniczo rozmowę, jedli i pili w milczeniu, a o godzinie 11 w nocy wyszli do Podgórze, zaplacywszy poprzednio rachunek banknotem 100-koronowym. Pociąg jest na tropie tego towarzystwa. — Oprócz tego zarządono perłustrację gminu zbrodnicy w Ludwinowie, Zakrzówku i w Podgórzu — jak dotąd bez rezultatu. Śledztwo policyjne prowadzi komisja pp. Krupniński i Krzyżanowski przy pomocy całej armii agentów. Policyja w permanencyi prowadzi akcję.

Szkontrum kasy.

Szkontrum kasy z ramienia krakowskiego inspektora pocztowego przeprowadził odrazu w sobotę rano kom. poczt. dr. Stroka. Naczelnikiem podgórskiego urzędu pocztowego jest p. Dawidowski (mieszający w tym samym domu na II piętrze), który obecnie bawi na wsi w Krynicu. Zastępcą jego w urzędzie jest kontroler p. Gąsiewicz. Funkcję kasjera spełnia starszy oficyal p. L. M. Nowicki, który natychmiast po wykryciu zbrodni zjawił się o godzinie 7.30 rano i pilnował lokalu kasy, aż do nadajęcia policyi. — W biurze kasowym urzędzie także jako kontroler st. oficyal p. M. Kurek, który z całą gotowością — jak wogóle wszyscy panowie z poczty — udzielił namшему sprawozdający potrzebnych informacji.

Wreszcie — jako *curiosum* — należy dodać, że podgórski urząd pocztowy, jak wogóle żadna kasa państwowa, nie był i nie jest ubezpieczony od włamania.

Aresztowania w Katowicach.

Katowice, 22 czerwca.

Z Katowic piszą nam: Na skutek telegraficznych alarmów policyi podgórskiej zarządził tajniejsze władze perłustrację wszystkich kantorów wymiany pieniędzy. Gdy agenci policyi przybyli w sobotę rano do jednego z kantorów, dowiedzieli się, że przed chwilą wyszło z banku dwóch mężczyzn, którzy wymieniali pieniądze austrjackie w złotej moneta.

Po dłuższym pościgu udało się agentom przytrzymać dwóch mężczyzn, w posiadaniu których znaleziono 2000 koron w a. w. w złocie. Ujęci zostali niejaki Salomon Falck, zwanym dobrze krakowskiej policyi, jako niebezpieczny złodziej kieszonkowy, który przed paru tygodniami uciekł od karny w Stein, gdzie odsiadywał 7-letnie więzienie za cały s. p. krauzki, przeważnie kieszonkowych i drugi niejaki Freund.

Obaj izraelci pochodzą z Rosji. Oprócz nich dwóch przytrzymano również niejakiego Picka, który w towarzyszy dwóch mężczyzn, przyszedł do kantora celem skuteczniejszego wymiany pieniędzy austru. Dwaj jego towarzysze spostępiwszy w kantorze agentów, wymknęli się z blura i zdołali zbiec.

Stwierdzono, że zarówno Pick jak i poprzednio aresztowanego Falck i Freund mieszkali w Katowicach od soboty rano w towarzysztwie kilku izraelców, którzy zdołali zbiec. Aresztowani wypierają się winy i udziału w kradzieży. Jak się dowiadujemy jednak, Falck popadł w sprzeczność w swoich zeznaniach, w szczególności nie uiał wykonać swego alibi w krytycznej s. p. z piątku na sobotę. Policyja przypuszcza tedy, że brał on czynny udział w włamaniu. Do Katowic przybył w niedzielę insp. pol. krak. p. Br. Karcaz, który prześluchując aresztowanych na miejscu.

Teatry
WIDOWISKA
—
REPERTUAR

Opera.
i operetka.
Poniedziałek:
"Wróg Kobiet"
Wtorek:
"Madame Butterfly"
Środa:
"Noc w Wenecyi"
Czwartek:
"Faust"
Piątek:
"Wróg Kobiet"
Sobota:
"Początek"
"Orfeusz w piekle"
wczoraj:
"Opowieści Hoffmana"

Niedziela:
"Początek"
"Hrabia"
"Ludwinburg"
"Faust"
1-20 Lipca.

Poniedziałek:
"Noc w Wenecyi"
Wtorek:
"Sprzedano"
"Karczono"
Środa:
"Piętna"
"Bazta"
Czwartek:
"Borys Godunow"
Piątek:
"Piętna"
"Bazta"
Sobota:
"Borys Godunow"
Niedziela:
"Jafeta"
"Kozdowa"
wczoraj:
"Sprzedano"
"Karczono"

Teatr
na wystawie
artystycznej.
Poniedziałek:
"Dama od Malajmy"
Wtorek:
"Dama od Malajmy"
Środa:
"Dwanastka"
Czwartek:
"Jafeta"

Teatr
Nowości.
Przedstawienie o godz. 8 wiecz.
Edison.

Przedstawienie o godz. 8 wiecz.
Cyrk.
Przedstawienie o godz. 8 wiecz.

Zakład dostaw budowlanych
L. & G. KRAJEWY
KRAKÓW, UL. DUNAJEWSKIEGO L. 6.

RURY KAMIONOWE wewnętrzne zewnątrz glazurowane wraz z wszystkimi częściami fasonowymi potrzebne do kanalizacji w szczególności: spody, wpuszty i studzienki kanalowe. — POSADZKI KAMIONOWE i izy fasonowe na ściany. — PIEKŁY FASOWE deseniowe i glazury w najrozmaitszych kolorach. — WAPNO SKALISTE z własnych wapieniów w Krzpcie Koł. — Krowka i Glinę Nawary. — GIPS MURARSKI z własnej fabryki, w Glince Nawary. — ZAPRAWY FASOWA, "terrabonta" z własnej fabryki. — CEMENT PORTLANDZKI z własnych wapieniów w Krzpcie Koł. — Krowka i fasonowa, papę dachową, tęgawą, karbowaną, dachówkę i krowki wyrobę betonowe. — FARBY CHEMICZNE i ziemne z własnej fabryki krak. w Krzeszowicach.

[Mieszki zasłanobu wszystkich zleńcówzných fabryk ceramicznych w Rosłri odleci:

W razie stwierdzenia winy, aresztowani zostają wciśnięci w ręce władz austriackich. Do ekstradycji jednak nie przyjdzie tak rychło, gdyż niezbędny dowód udziału aresztowanych w kradzieży na Podgórzu dotychczas jeszcze nie ma.

Żywot i czyn niezwykłego „Rzeczca przemysłu“ w Krakowie.

(Zręci dańch rozprawy).

W sobotę Guttman zachorował. Przywołani jednak lekarze sądowni orzekli, że G. jest zdrowy i rozprawa toczyła się w dalszym ciągu. Świadków nowych nie było — odczytywano przeważnie zeznania w śledztwie złożone. Hr. Raczyska, matka chrzestna, zeznała, że bieżąca o „słobie cywilnym“ słońcu ją do przyjęcia funkcji matki chrzestnej. W jakiś czas potem wylądował on przy 4900 k. w zamian za bezwartościowe weksle p. Znamirskiej z Krynicy. Opowiadał przytem, że jego byli współwzynańcy bełżeństwo go szkanują.

Osk.: Miałem zamiar zwrócić te pieniądze z posagu żony.

Przew.: Jak pan mógł mieć ten zamiar, skoro żona pańska ani jej rodzice nie mieli ani nie mają?

Kapitan Capan, który opłakuje stratę 640 kor., był tak oszamboniony jego niewnem, elektrykiem i światłowem wystąpieniem, że brał namyślnie pożyczki mu żadaną kwotę tenm hardziej, że uwierzył jego opowieści, iż ma 2 kamienice w Nowym Śączu i że jego diasełdorska żona dostanie grubą posag.

Kapitałiska krakowiściem, Sal. Rakowerowi, wzięty raz G. do eskontu weksel na 500 kor. z podpisem swej matki. W terminie zapadłości weksel nie został wykupiony — a następnie a po zaskarżeniu matki G., zaprzysięgła w sadzie, że weksla tego nigdy nie podpisała. Nakaz zapłaty został, wobec fałszywości podpisu matki, co do niej cofnięty. Rakower groził domieszczeniem karnem i wówczas zjawił się u niego jakiś przyjaciel Guttmanów i cały weksel zapłacił.

Następnie odczytano zeznania rozmaitych świadków, szwerców, tapicerów i innych do krawców, których Guttmanowie systematycznie a dowiecipie naciągali.

Ogólna suma, na którą zostały poszkodowane wszystkie w akcie oskarżenia wymienione osoby, wynosi około 15.000 k.

Dziś w poniedziałek zakończono postępowanie dowolowe, poczem przemówił prok. Sozański i obr. dr. Goldblatt. Wyrok zapadnie około godz. 1ej.

Samobójstwo wyższego urzędnika.

Wiedeń, 23 czerwca.

W sobotę wieczorem popełnił samobójstwo w budynku trybunału administracyjnego penjonowany sekretarz tego trybunału Walerjan Pieńczykowski. Wspomnianego dnia przyszedł on około 8 wiew, do jednego z biur i strzelił sobie w pistolet w lewą pierś. Kula przebiła śródkię i utkwiła w ścianie pacierzowym. Zawezwane pogotowie ratunkowe przewiozło denata w stanio bezładnym do szpitala powszechnego. Podczas zakładania opatrunku był denat nieprzytomny i prosił o papierosa. — W noc z soboty na niedzielę nastąpiły u chorego objawy paraliżu.

Od osoby dobrze poinformowanej otrzymujemy następujące szczegóły:

Walerjan Pieńczykowski, pochodzący z starej i zasłużonej rodziny szlacheckiej ze wschodniej Galicji, odznaczał się wybitnymi zdolnościami. W młodym wieku — po chlubnem ukończeniu studiów prawniczych — przeszedł do służby ministerialnej w Wiedniu. Z końcem lat dziewięćdziesiątych przydzielony został do służby w trybunale admim., gdzie odrazu zwrócił na siebie uwagę.

Wkrótce awansował do rangi sekretarza dworskiego (przedtem został szambelanem). Prezydentem trybunału był wówczas markiz Baequehem. Pieńczykowski, człowiek o wybuchajonem poczuciu honoru i sprawiedliwości, wiedział i odczuwał rozmaite braki w ustroju i organizacji trybunału administracyjnego — a zwłaszcza przewlekłość procedury i niemożność wydawania pozytywnych orzeczeń. (Trybunał administracyjny, jak wiadomo, rozstrzyga tylko w razie zażalenia kwesty, czy zacepienne orzeczenie władzy administracyjnej jest zgodne z literą prawa, czy nie. In materia trybunał nie rozstrzyga).

Pieńczykowski w realnych memoralach i pismach wnieszonych do władz najwyższych, nawoływał do koniecznej reformy. Z początku odnoszono się do niego sympatycznie zwłaszcza, że memorały i broszury jego były wprost genialne w koncepcji. — W r. 1903 wydał Pieńczykowski własnym nakładem w Wiedniu o tytoniale administracyjnym wyczerpujące dzieło, w którym całą działalność tego trybunału poddał druzogocnej krytyce.

Powstał rumor w sferach najwyższych. — Pieńczykowskiego zaraz spensjonowano i zaczęto rozpocznać bajki o jego niemożnym stanie. Kampania przeciw niemu wszczęta nadzwyczajła jego zdrowie. Borzwał z żoną — piękna angielska — dokonał rezyzji. Biograficzny oddany został do zakładu dla nerwowo chorych. Po wyjściu ze szpitala podjął na nowo swą kampanię — niestety, spotykał się tylko z drwiącym uśmiechem. Wreszcie nie mógł znieść dłużej podobnego stanu i sięgnął po pistolet.

Pieńczykowski ma w kraju rozgałęzioną rodzinę. Jeden z jego braci — znany sportsmen — jest dyrektorem Banku krajowego w Lwowie, a drugi komisarzem starostwa w Wadowicach. Rodzina hr. Bogdanowicz jest najbliższymi z nim spokrewnionymi.

Wiedeń. (Telefonem godz. 9:30 rano). Stan Pieńczykowskiego jest bardzo groźny. Obawiają się lada chwila katastrofy.

Aresztowanie niebezpiecznych szpiegów rosyjskich.

Berlin. (Tel. ul.) Policja tajniejsza aresztowała 40-letniego kapitana rosyjskiego Michała Kostewicza i jego żonę, pochodzącą z Petersburga, pod zarzutem szpiegostwa na rzecz Rosji. Chodzi w danym wypadku o słynną kradzież w magazynie artylerji w Wspanawie. Policja odbiera całą aferę tajemniczo.

Tydzień awiatyczny w Wiedniu.

Wiedeń, 23 czerwca.

Przy wspaniałej pogodzie rozpoczął się w niedzielę międzynarodowy tydzień awiatyczny. Na placu wlotów zjawił się przedstawicielstwo dworu, ministrowie i zresze publiczność. Dzień pierwszy rozpoczął się pod bardzo niekorzystnymi warunkami, gdyż trzech awiatorów spadło z aparatu. I tak, lotnik

aust. Straker przy starcie, spadł na ziemię, jednak wyszedł bez szwanku. Belgijczyk Deroy spadł z aparatem, który został całkiem zdruzgotany. Deroy wywinął nogę. Francuz Ehrman n spadł ze znacznej wysokości. Aparat zniszczony: lotnik śmiertelnie ranny.

Wiedeń. (Tel. wł.) Pierwszy dzień konkursu zakończył się bardzo korzystnie dla lotników austriackich. Rekord wysokości osiągnął lotnik Csaskai. Po ogłoszeniu powyższego rezultatu zgłosili się w przystępu 9 lotnicy francuscy Bedel i Garros i oświadczyli, że mają dowód, iż barograf (przyrząd do mierzenia wysokości) Csaskai nie infunkcyonuje należycie. Csakai wobec tego oświadczył, iż ponownie wznieśli się na swem aeroplanie na wysokość 1000 m. z barografiem francuzów. Pomimo mgły i ciemności Csakai dokonał powtórnej wylotu, wobec czego iraunzcy ceniłi swój protest.

Wyciągi konne w Krakowie.

Wczorajszą piękną pogodą ściągnęła na tor wyciągów tłumy publiczności. Zjazd obcych przynajmniej w pierwszym dniu nie był wielki.

Punktualnie o godz. 3 rozpoczęły się biegi. Było ich 7.

I. „Bieg otwarcia“. (Ponowie jedźda) Bięgało 4 konie: 1. Ka. Lubomirskiego „Mima“, 2. Hlasyana „Ręzyna“.

Totalizator 15:10, miejsce 93 Kor.

II. „Nagroda Krakusa“. (Handicap) Bięgało 6m koni. 1. Ostaszewskiego „Gaydubrowa“, 2. Lubmirskiego „Baby II“.

Totalizator: 44:10 Miejsce: 63, 152.

III. „Nagroda anst. Jockey-Klubu“. Bięgało 4 cztery konie. 1. Ostaszewskiego „Gare 2:10“, 2. Hlasyana „Pelcia“. Totalizator: 23:10. Miejsce: 60, 153.

IV. „Nagroda przesuwoska“. Bięgały cztery konie. 1. Ostaszewskiego „Polish Galop“, 2. Hlasyana „Pela“. Totalizator: 11:10, Miejsce 103.

V. Oficjalny bieg z przeszkodami. Meta 4000 m. Bięgało 5 koni. 1. Hagelina „Napolo“, 2. Wodianera „Ozisa“. Totalizator: 23: 10. Miejsce 55, 50.

VI. „Wyróg gladki koni półkrowi“. Bięgało pięć koni. 1. Tarnowskiego „Semulento“, 2. Jarzymowskiego „Grat Danilo“. Totalizator: 18:10. Miejsce 79, 101.

VII. „Czerwcowe Steeple-chase“. Bięgały trzy konie. 1. Ostaszewskiego „Gamratka“, 2. Tarnowskiego „Senna“. Totalizator: 26 : 10.

Matcze footballowe.

W Krakowie dały wyniki: „Cracovia“, „Czarni 1-0“, „Cracovia Ib“-„San“ 7:1, „Bieliz“ B. F. C. — „Wisła“ 2:1.

(Sprawozdanie oddkładamy dla braku miejsca do następnego numeru).

NADEŚLANE.

MOJE STARE

dowiedzenie poczem mnie, ażeby do pielęgnowania skóry używać tylko mydła z jilijowego młaska ze znakom konku, wychoa Bergmanns i Spoldz w Tuteslau nad Zahy. — Wagałże do nabycia po 80 halerszy za sztukę.

LE GRIFFON

prawdziwe francuskie mydło cygarettowe wazę dzte do nabycia.

Za stałą miesięczną lub tygodniową placą potrzebni są zaraz chłopy oraz starsze osoby. Zgłaszać się należy w adm. „Nowin“

Hotel Francuski

HOTEL DE FRANCE 648

w Krakowie przy ul. św. Jona i Piłarskiej. Telefon Nr. 1045.

w najlepszym położeniu plant, w pobliżu stacji kolejowej, Rynku głównego, c. k. starostwa i głównych arteryi miasta. Położenie bardzo spokojne. W każdym pokoju telefon, automatyyczny przyrząd do budzenia, ciepła i zimna woda, pokoje z wianami, aparatyenty fumliljne, 3 windy elektryczne, Uaccum Cleonor, własna pralnia elektryczna, restauratory, kawaleria, czytelnia, fryzjer me — ski i damski, autogarówz i autobusy przy każdym pociągu. — Ostatni wyraz komfortu i higieny.

